

Guds beseglede folk

Ugens vers

"Det er dem, som kommer fra den store trængsel, og som har vasket deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod" (Åb 7,14).

Introduktion

Budskaberne ved åbningen af de syv segl viser, at alle som bekender sig til at tro på Kristus, enten modtager velsignelser for trofasthed eller forbandelser for troløshed. De fire første segl beskriver Guds straffemetoder for at vække sit folk fra deres åndelige sløvhed og gøre dem til sejrvindere. Men Guds folk udsættes også for uret og undertrykkelse i en verden, som er fjendtlig over for evangeliet. Ved åbningen af det sjette segl er Gud parat til at tage sig af dem, der har skadet hans folk.

Kapitel 7 er en indskudt parentes mellem det sjette og det syvende segl. Det sjette segl fører os til Jesu genkomst. I det de ugudelige møder dommen, besvarer kapitel 7 deres spørgsmål om, hvem der kan udholde den dag, da Jesus kommer. Det kan de, der er blevet beseglet, de 144.000.

Yderligere egenskaber hos dem omtales i Åb 14,1-5. Der er også en indskudt pause mellem den sjette og den syvende basun (Åb 10,1-11,14). Denne pause, som begynder med den store vækkelse og Adventbevægelsens fødsel, falder sammen med den samme tidsperiode som åbningsscenen i kapitel 7 og beskriver Guds folks erfaring og opgave i endens tid.

Ugens tekster

- Åb 7
- 2 Pet 3,9-14
- 5 Mos 8,11-17
- Åb 14,4-5.12
- Åb 17,5
- Rom 3,19-24

Jordens vinde holdes tilbage

Åb 7,1-3
2 Pet 3,9-14

Hvad ser Johannes? Hvor længe skal englens holde vindene tilbage? Hvad vil der ske, når beseglingen er overstået?

I Det Gamle Testamente er vinde ødelæggende kræfter, som Gud benytter for at eksekvere dom over de onde (Jer 23,19-20; Dan 7,2). "Når Guds engle holder op med at styre de voldsomme, menneskelige lidenskaber, vil alle stridens elementer blive sluppet løs" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 497). Disse ødelæggende kræfter holdes tilbage ved en guddommelig indgriben, mens beseglingen af Guds folk finder sted.

I oldtiden var hovedhensigten, med at besegle, at tilkendegive ejerskab. Meningen med den symbolske besegling i Det Nye Testamente er, at "Herren kender dem, der hører ham til" (2 Tim 2,19). Gud kender sit eget folk og besegler dem med Helligånden (Ef 1,13-14; 4,30). I endens tid gives seglet på panden til Guds trofaste folk, som holder hans bud (Åb 14,1.12). Guds segl er ikke et synligt mærke på panden, men som Ellen White skriver, betyder det: "en hengivelse til sandheden, både intellektuelt og åndeligt, så de [Guds folk] ikke kan rokkes" (*Last Day Events*, s. 220). De, som i sidste ende vælger at stå på dyrets side, modtager dyrets mærke (Åb 13,16-17).

Guds beseglede folks trofasthed er blevet prøvet i enhver generation. Men prøven på troskab i den sidste krise vil blive overholdelsen af Guds bud (se Åb 12,17; 14,12). Det fjerde bud vil på en særlig måde blive en test på lydighed mod Gud (Åb 14,7). Ligesom sabbatten har været et tegn på Guds folk på Bibelens tid (Ez 20,12.20; Hebr 4,9-10), vil den også i den sidste krise blive et tegn på loyalitet mod Gud.

I endens tid fungerer seglet også som en beskyttelse mod de ødelæggende kræfter i de syv sidste plager (se Ez 9,1-11 for baggrunden for billedet i Åb 7,1-3). Det spørgsmål, der blev stillet i Åb 6,17, modtager det endelige svar: de, som vil være i stand til at stå og være beskyttet på Guds vredes dag, er Guds beseglede folk.

Til at
tænke over

Paulus advarer os imod at bedrøve Helligånden, som vi er blevet beseglet med (Ef 4,30). Hvad betyder det? Hvordan bedrøver man Helligånden? Når du har svaret, hvilke valg kan du foretage, som vil hjælpe dig til ikke at bedrøve Ånden?

Guds beseglede folk

Åb 7,4-8

Hvad er tallet på Guds beseglede folk? Hvad betyder dette specifikke tal?

Bekendtgørelsen af tallet på dem, der er beseglet, markerer afslutningen af beseglingen. Johannes hører, at tallet på dem er 144.000 fra Israels 12 stammer. Henvielsen her er ikke til et bogstaveligt tal, men til hvad det betyder. Tallet 144.000 består af 12 gange 12 gange 1.000. Tolv er et symbol på Guds folk: Israels 12 stammer samt menigheden, der bygger på de 12 apostles grundvold (Ef 2,20). Tallet 144.000 angiver altså alle, der tilhører Guds folk i endetiden, "hele Israel" (jøder og hedninger), som er rede til Jesu genkomst, og som vil blive forvandlet uden at smage døden (Rom 11,26; 1 Kor 15,51-53).

Det er indlysende, at omtalen af de 12 stammer i Åb 7 ikke skal forstås bogstaveligt; for Israels 12 stammer, som indbefattede både det nordlige og det sydlige rige, eksisterer ikke i dag. De 10 stammer fra det nordlige rige blev ført i fangenskab af assyrerne (2 Kong 17,6-23), hvor de blev blandet med andre folkeslag. De 12 stammer udgør altså ikke jødedommen i dag.

Desuden er listen over de 12 stammer i Åb 7 ikke som de andre, der findes i Skriften (sml. med 4 Mos 1,5-15; Ez 48,1-29). Juda nævnes som den første stamme (Åb 7,5) i stedet for Ruben (sml. med 4 Mos 1,5). Desuden er Dans og Efraims stammer, som er med i listerne i 4 Mos 1 og Ez 48, udelukket, og i stedet er Josef og Levi inkluderet (Åb 7,7-8). Den mest indlysende begrundelse til, at Efraim og tilsyneladende også Dan ikke er med på listen i Åb 7 er, at i Det Gamle Testamente var dette to frafaldne stammer, der dyrkede afguder (1 Kong 12,29-30; Hos 4,17).

Listen over stammerne i Åb 7 er ikke historisk, men åndelig. Den fortæller os, at Dan og Efraims stammers utroskab ikke har en plads blandt Guds beseglede folk. Desuden omtales menigheden i Det Nye Testamente også som Israels 12 stammer (Jak 1,1). De 12 stammer i Åb 7 betyder hele Guds folk, både jøder og hedninger, som holder ud indtil enden.

Hvilken forsikring giver Gud i Bibelen til dem, der kommer til at opleve den sidste store trængsel?

Til at tænke over

Den store skare

Åb 7,9-10

Hvilken gruppe af hellige ser Johannes på dette tidspunkt? Hvordan beskriver de, og hvor kommer de fra? Hvad råber de foran Guds trone?

Johannes ser "en stor skare, som ingen kunne tælle." "Det er dem, som kommer fra den store trængsel, og som har vasket deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod" (Åb 7,14). Her er en særlig gruppe mennesker, som på trods af den trængsel, de har måttet gennemgå, er forblevet tro. Deres trofasthed symboliseres ved, at de er dækket med Jesu retfærdigheds fuldkomne klæder. Ordet "trængsel" bruges mange gange i Bibelen til at betegne det, de troende må lide for deres tro (se fx 2 Mos 4,31: Sl 9,9; Matt 24,9; Joh 16,33; Rom 5,3). Selv om nogle adventister fortolker denne gruppe som de 144.000, kan man også forstå "den store skare" som en henvisning til alle de frelste, som ned igennem historien har lidt for deres tro.

Som overalt i Bibelen finder vi også her i Johannes' beskrivelse af "den store skare, som ingen kunne tælle" det store tema om frelse ved nåde. De frelstes eneste grundlag for frelse, evigt liv og en ny himmel og en ny jord er Kristi retfærdighed, der gives dem udelukkende af nåde.

"Nærmest ved tronen står de, som engang var nidkære i Satans tjeneste, men blev reddet brændende ud af ilden, og har fulgt deres frelser med dyb, inderlig hengivenhed. Dernæst kommer de, der har udviklet en ægte kristen karakter omgivet af falskhed og utroskab, de, der holdt Guds bud i ære, selv om den kristne verden erklærede dem for ugyldige, og de millioner fra alle tider, som led martyrdøden for deres tro. Og endelig er der 'en stor skare, som ingen kunne tælle, af alle folkeslag og stammer, folk og tungemål ... foran tronen og foran Lammet, klædt i hvide klæder og med palmegrene i hænderne.' Deres strid er endt, deres sejr vundet. De har fuldendt løbet og vundet sejrskransen. Palmegrenene i deres hænder er symbolet på deres sejr, og den hvide klædning er tegnet på Kristi uplettede retfærdighed, som nu er deres" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 538-539).

Til at
tænke over

Det er sandt, at vi er dækket af Kristi retfærdighed, en troens gave. Men hvordan kan vi opretholde denne tro og forblive trofaste midt i vanskeligheder og prøvelser? Og måske et lige så vigtigt spørgsmål: hvordan opretholder vi denne tro og forbliver trofaste, når tilværelsen er let og fremgangsrig? Se 5 Mos 8,11-17.

De, som følger Lammet

Åb 14,1-5
Åb 14,12

Hvad er de tre vigtigste egenskaber hos de 144.000 hellige? Hvordan hænger disse egenskaber sammen med beskrivelsen af de hellige i endens tid?

Åb 14,4-5 beskriver de 144.000 med egenskaber, der svarer til, hvad vi finder hos dem, som holder fast ved Guds bud og troen på Jesus (Åb 14,12). Til trods for, at de har oplevet Satans vrede i al sin kraft i den sidste krise, har de stået fast på grund af deres tætte forhold til Jesus.

Åb 17,5
Åb 14,4

Hvad menes der med, at de 144.000 ikke har sølet sig til med kvinder? Hvordan hænger deres rene karakter sammen med det faktum, at de "er købt fri fra menneskene som en førstegrøde for Gud og Lammet"?

Seksuel umoral er et symbol på utroskab mod Gud. Åb 17,5 taler om Babylon og hendes døtre som endetidens prostituerede, som hele jordens befolkning vil begå utugt med (se Åb 18,3). Men de 144.000 vil forblive tro mod Jesus og undgå at blive besmittede af Babylon og de frafaldne kirker. De 144.000 "følger Lammet, hvor det går" (Åb 14,4).

De 144.000 beskrives yderligere som dem, der "er købt fri fra menneskene som en førstegrøde for Gud og Lammet" (Åb 14,4). I det gamle Israel var førstegrøden den bedste frugt fra høsten, som blev ofret til Gud (4 Mos 18,12). Ordet "førstegrøde" kan henvise til de frelste i modsætning til denne verdens mennesker (Jak 1,18), men i Åbenbaringsbogen er de 144.000 tydeligt en særlig gruppe, for de skal blive forvandlet uden at have smagt døden (1 Kor 15,50-52). På den måde er de førstegrøden af den større høst af alle de frelste ned igennem tiderne (se Åb 14,14-16).

Til at
tænke over

Hvordan kan vi, uden at vide det, stå i fare for at begå åndelig utugt – kan vi undgå faren?

Frelsen kommer fra vor Gud og fra Lammet

Åb 14,5
2 Pet 3,14
Jud 24-25

Åbenbaringsbogen beskriver Guds folk i endetiden som "uden fejl". Hvordan kan det opnås?

Den sidste egenskab hos de 144.000 er, at "der fandtes ikke løgn i deres mund; de er uden fejl" (Åb 14,5). Mens verdens mennesker vælger at tro Satans løgne, vil Guds folk i endetiden modtage kærlighed til sandheden, så de kan blive frelst (2 Thess 2,10-11).

"Uden fejl" (på græsk *amōmos*, "fejlfri") henviser til de 144.000's troskab over for Kristus. I Bibelen omtales Guds folk som hellige. Abraham (1 Mos 17,1) og Job (Job 1,1) var uden fejl. De kristne kaldes til at være hellige og lydefri (Ef 5,27; Fil 2,15).

Rom 3,19-24

Hvilken afgørende sandhed finder vi i disse vers?

I de sidste dage af denne verdens historie vil de 144.000 genspejle Kristi karakter. Deres frelse vil genspejle, hvad Kristus har gjort for dem i stedet for deres egen hellighed og gerninger (se Ef 2,8-10). De 144.000 har vasket deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod (Åb 7,14), og derfor står de "uplettede og lydefrie" for Gud (2 Pet 3,14).

Til at
tænke over

"Vi har brug for at blive forædlet, rensed fra al verdslighed, indtil vi genspejler vor Frelses billede og får 'del i guddommelig natur' ... Når livets strid er endt, når rustningen lægges ned for Jesu fødder, når Guds hellige herliggøres, da og kun da vil det være trygt at sige, at vi er frelst og uden synd" (Ellen White, *Selected Messages*, 3. bind, s. 355-356).

Hvordan kan vi leve et helliget liv i aktiv forberedelse til evigheden og samtidigt undgå perfektionisme og en fanatisk helligheds faldgruber?

Til videre studium

Der drøftes ihærdigt, hvem de 144.000 er. Vi ved, at de skal opleve trængselstiden, at de bliver beskyttet mod de sidste syv plager (Sl 91,7-16; Åb 7,15-17), og at deres loyalitet skal prøves til det yderste.

"Kristus siger, at der vil være dem i menigheden, som vil fremsætte fabler og gætterier, når Gud har givet store, ophøjede og forædlende sandheder, som altid bør opbevares i sindets skatkammer. Når mennesker falder for den ene eller den anden teori, når de er nysgerrige efter at vide ting, som det ikke er nødvendigt for dem at kende til, er det ikke Gud, der leder dem. Det er ikke hans plan, at hans folk skal præsentere noget, som de er nødt til at formode, noget, der ikke læres i Guds Ord. Det er ikke hans vilje, at de skal komme op at skændes over spørgsmål, der ikke gavner dem åndeligt, som fx hvem er de 144.000? Dette vil de, som er Guds udvalgte, om kort tid uden spørgsmål blive klar over" (Ellen White, *Selected Messages*, 1. bind s. 174).

Spørgsmål til
drøftelse

1. **Tænk over følgende formaning: "Lad os med al den kraft, som Gud har givet os, stræbe efter at være blandt de 144.000"** (Ellen White Comments, *The SDA Bible Commentary*, 7. bind, s. 970). **Hvordan kan vi følge denne opfordring i praksis? Hvordan vil denne stræben påvirke vores daglige valg?**
2. En af de vigtige beskrivelser af de 144.000 hellige i endetiden er, at de synger en ny sang. Det er en sang, som ingen andre end de 144.000 kan synge, for det er sangen om deres erfaring – en erfaring, som ingen anden gruppe i historien har haft (Åb 14,3-4; 15,2-3). Tænk over dit eget liv. Afspejler din åndelige vandring en sang om nye erfaringer med Gud? Eller afspejler dit liv tidligere tegn på Guds gerning i dit liv, men mangler beviser for nuværende overgivelse? Hvilke ændringer kan du foretage i dit liv her og nu, som kan hjælpe dig til igen at overgive dit liv til Jesus?
3. Hvad er forskellen på at kende til Kristus og virkelig at kende ham? Hvad ville du svare og hvorfor, hvis nogen spurgte dig: "Hvordan er Kristus?"

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Kapitel 6 afslutter med et spørgsmål: "Hvem kan da bestå?"
 - Hvad er baggrunden for spørgsmålet?
 - Hvilket svar giver kapitel 7 på dette spørgsmål?
- Svaret på de helliges bøn i Åb 6,10 omtaler, at (1) de fik hvide klæder, og (2) at de skulle vente, til tallet blev fuldt.
 - Hvornår ser vi tallet fuldendt og Guds folk alle iklædt hvide klæder? (se Åb 7,1-8 og 7,9-14).
- Prøv at lave en liste over de sange, du indtil nu er stødt på i Åbenbaringens Bog.
 - Hvilken type sange finder du?

Personligt kristenliv

Er dit personlige kristenliv udtryk for lovsang eller klage?

Uddybende spørgsmål

- Tænk over Johannes' og de første kristnes situation. De stod over for trængsel og forfølgelse.
 - Hvilken betydning havde det mon for dem, at de hørte lovsangene fra den himmelske tronsal?
- Hvordan kan du og jeg bestå på dommens dag?
- Tænk over de frelstes bekendelse i Åb 7,10.
 - Hvor kommer frelsen fra?
 - Hvilken rolle har min lydighed og mit kristne liv i min frelse?
- Hvorfor og hvornår får vi som kristne tilsendt "hvide klæder"? Hvorfor har de brug for at blive vaskede?
- Hvorfor kan kun de 144.000 lære den nye sang (14,3)?
 - Hvem er de sammenlignet med? Andre kristne eller himmelens engle?
- I Åb 7,15 skiftes der midt i verset til fremtid, og beskrivelsen minder os om løvhyttefesten, der blev fejret i Israel som et minde om den overståede ørkenvandring.
 - Salmedigteren Brorson hører til de mange, som har lagt mærke til denne detalje i sin kendte salme "Den Store, hvide flok vi se".

Forstå det bedre

